

ושעת המלחמה, ערך החלוציות ועוד.
נוער ער, דרוך, נבון ורב-סיכויים.

28 דצמבר
יום א'

בעשר בבוקר באה אצלי "המשלחת": לוונטל ורוז
הלפרין. אח ליפסקי לא יכלו לסצוא. היחה להם אספה פרטית
בהשתתפות ליסקי, סולד, גב' יעקבס, גב' פול, גב' הלפרין,
לוונטל, אדלשטיין (ווייז הוזמן אך לא בא), ניוסן כסובן,
ועוד מי שהוא. החליטו לפנוח אלי בשלחה לברר מה סיב
נסיעתי לוויינגטון ומדוע לא חבאתי הדבר לועד החירום לפני
המעשה. יש להזהר מ"כפילות", יש לעמוד בקשר ועוד ועוד ...
אמרתי להם.

(א) יש זכות להנהלה לעשות פעולה פוליטית בכל

ארץ, לרבות אמריקא.

(ב) הודעתי כבר שלמרות זכות קונסטטוטיונייה זו

אני סבור שה"תכמה" מחייבת לפעול רק בהתאמה עם החנועה פה.

(ג) מקום ישיבתי הוא ענין אישי שלי, והחלטתי

בענין זה מספיקה.

(ד) סרם הציעה השעה למו"ם פוליטי פה עם המשלה.

לפי שעה אני רוצה ללמוד המצב ולעשות עד כמה שאפשר הסברה

ציונית.

ה) הודעתי שאמסור דו"ח על פעולתי בועד החירום,

מלבד מקרה של שיחה קונפידנציאלית, כשאינן שיחה ירוש סודיות.

1948.11.15

ו) איני מוכן למסור תחילה לועד רשימת האנשים

שאני עומד לשוחח אהם. אמסור רק לאחר מעשה - מלבד המקרה

הנ"ל.

ז) אסכים ברצון לועדה פוליטית מצומצמת (לא

יותר משלושה) בתנאי שהועדה לא תקח מקום ועד החירום.

סעיף אחרון הניח דעה לוונטל.

מסכים עשרה עד שלוש יושבי עם החברים הפולנים

מרמינסקי, גרינברג וורטהיים לסידור העזרה לתנועה הפולנית.

החלטנו על \$600 לחודש למפלגה, \$2,000 לחלוץ. ועדה קטנה

חבדוק דרכי העזרה. את העזרה למפלגה תקח על עצמה המפלגה

פה. את העזרה לחלוץ נבטיח ע"י הסוכנות, ההסתדרות, הגוינים,

הקונגרס היהודי.

בשלוש הלכתי לישיבה מועצת הגוורקשפטן-קספייין

בהוטל אסטור. כשלוש מאות איש. הרצאתי על המלחמה ושאלת

העם היהודי.

בערב נשדמנתי לביחור של ד"ר ינובסקי. הוזמנו להפגש

אתי כמה מהמלומדים היהודים הצעירים בני.י. פרוס. זימט (פיסיקן)

פרוס. ליפצון.